

ny Deling af Danmark, som jo vilde være ensbetydende med Danmarks Ophør som selvstændig Stat. Jeg ser ikke rettere, end at vi, hvad enten vi vælge eet Punkt eller et andet Punkt som Hovedpunkt for vort Forsvar, maa være fuldt beredte paa, at en Fjerde ligeoverfor os med Væthed vil kunne sætte sig i Besiddelse af den ikke særlig forsvarede Del af Landet; men en Okkupation er jo ikke det Samme som en Annexion. Det staar mig klart, at det dræbende Slag maa nødvendigvis føres mod Sjælland og Kjøbenhavn. — I det ærede Medlems Udtalelse var der dog for mig et Rysspunkt, og det var, at det ærede Medlem stærkt betonedede Nødvendigheden af at have en stærk Hær. Det ærede Medlem lagde ikke nogen særlig Vægt paa, at denne Hær var talrig, naar den kun i Uddannelse og Færdighed var fuldt jævnbyrdig med den Modstander, han kom til at maale sig med. Deri sympatiserer jeg saa fuldstændig med det ærede Medlem, som Nogen kan. Men vi, som jo nu desværre maa regne os til det ærede Medlems Modstandere, vi ville ogsaa en stærk Hær; men vi ville foruden en stærk Hær ogsaa en stærk Flaade og for begge, baade for Hær og Flaade, et saadant Støttepunkt, som vil gjøre det muligt at bruge Hær og Flaade til nogen Nytte. Deri ligger Forskjellen, og den er desværre stor. Det maa jo, naar der i det af Regjeringen forelagte Forslag under Nr. 1 er forlangt et Beløb af over 14 Millioner til Kjøbenhavns Forsvar mod Søiden, anses for givet, at det, at forsvare Kjøbenhavn mod en Overrumpling fra Søiden, er en Foranstaltning, som Regjeringen sætter i allerførste Linie, og jeg maa fremhæve, at det jo ikke alene er for overhovedet at fritage Landet for den Bømgelse at blive dikteret Fredsvillaar næsten uden Sværdslag blot derved, at en overmægtig Flaade lægger sig paa Kjøbenhavns Næb, men, at det ogsaa er for at sikre os at kunne komme til at bruge vor Flaade, sikre os den fornødne Tid til at udruste Flaaden og kunne bruge den som Vaaben. Denne Foranstaltning fandt, dersom jeg ikke overhørte, hvad det ærede Medlem udtalte, heller ikke nogen Anerkjendelse fra hans Side, hvilket jo ganske vist bliver endnu mere paafaldende, naar man erindrer, at netop Kjøbenhavns Sikring mod Søiden var en af de Foranstaltninger, som bleve foreslaaede i 1858, da det ærede Medlem var Medlem af Regjeringen, og som dengang ogsaa i den Grad blev sat i første Linie, at det, om jeg ikke husker feil, blev den eneste eller omtrent den eneste af disse Foranstaltninger, som virkelig blev gennemført. Det

ærede kongevalgte Medlem vil ganske vist ikke opgive Landet uden Sværdslag. Det ærede Medlem fordrer en stærk om end kun lille Hær for dermed at — jeg veed ikke engang, om jeg tør bruge det Udtryk — forsvare Landet; thi det forekommer mig, at i Virkeligheden vil en lille om end nok saa stærk Hær kun kunne tjene til at markere det Tab i Terrain, som vi efterhaanden lide, uden i mindste Maaade at kunne forsvare det tilbageblevne Terrain. Vor Fortrustning er, at, naar vi ikke alene sørge for at skaffe os en kampdygtig Hær og en kampdygtig Flaade, men ogsaa for at give dem de Støttepunkter, de nødvendigvis maa have, og først og fremmest sørge for at sikre Kjøbenhavn mod en Overrumpling fra Søiden, at vi da derigjennem ville kunne naae det, der maa være os Alle mest magtpaaliggende, det at bevare Landet som selvstændigt. At vi ved Siden deraf maa gjøre Regning paa, at Klogskab og Besindighed altid vilde være de ledende i vort Forhold overfor Udlandet, behøver jeg neppe at tilføje, da det er Noget, som er en Selvsølge.

Jeg maa endnu gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af de finansielle Betragtninger, som det ærede 2det kongevalgte Medlem fremførte. Det ærede Medlem betegnede Udgiften til disse Forsvarsforanstaltninger som uoverkommelig — vel at mærke, det er jo ikke de 33 Millioner, som Regjeringsforslaget omhandler, men det er de mange flere Millioner, som det ærede Medlem regnede, vilde være en nødvendig Følge af, at man besluttede sig til at give de 33 Millioner. Utsaa Udredelsen af disse, om jeg ikke husker feil, noget over 80 Millioner, som den hele Foranstaltning vilde koste, betegnede det ærede Medlem som uoverkommelig; det var det ærede Medlems Ord. Jeg kan ikke negte, at det forbausede mig, da det ærede Medlem jo bedre end de fleste Andre holder Die med Landets finansielle Stilling og jo altfaa fuldt vel veed, hvilke betydelige Hjælpeilber der staa til vor Raadighed. Det forekommer mig i Øvrigt, at, naar man vil spørge om, hvorvidt Udgiften til Landets Forsvar er uoverkommelig eller ikke uoverkommelig, maa man ikke ensidig se paa, hvilke disponible Midler der i Diebliffet kan raades over, men se hen til, hvilke Landets Kræfter i det Hele taget ere. Ser man nu hen til den betydelige Udvi-ling, den store materielle Fremgang i Landet i de senere Aar, saa forekommer det mig at være umuligt at hævde, at en Udgift af 80 Millioner er uoverkommelig; men, selv om man ikke vil se saa vidt ud, ikke vil se hen til, hvad Landets Kræfter maa antages at tilstede, men kun se hen